

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 51

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 ianuarie 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, în ansamblul său, precum și, în special, ale art. 1 din lege	2-7	15.	— Hotărâre privind aprobarea listei unor obiective de investiții prioritare din infrastructura de mediu și a indicatorilor tehnico-economici aferenți
Opinie separată	8	32.	— Hotărâre privind desemnarea Biroului pentru prevenirea criminalității și de cooperare cu oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre ale Uniunii Europene din cadrul Ministerului Justiției, în calitate de oficiu național pentru recuperarea creanțelor în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.366/2010. — Hotărâre pentru aprobarea modificării datelor de identificare ale unui imobil înscris în domeniul public al statului și a schimbării titularului dreptului de administrare asupra unor imobile situate în municipiul Botoșani, județul Botoșani.....	9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.405/2010. — Hotărâre privind aprobarea utilizării unor condiții contractuale ale Federației Internaționale a Inginerilor Consultanți în Domeniul Construcțiilor (FIDIC) pentru obiective de investiții din domeniul infrastructurii de transport de interes național, finanțate din fonduri publice	10	61.	— Ordin al ministrului dezvoltării regionale și turismului pentru modificarea reglementării tehnice „Regulament privind atestarea auditorilor energetici pentru clădiri”, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.237/2010
		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
		2.	— Ordin privind numirea membrilor Comisiei de monitorizare.....

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.655

din 28 decembrie 2010

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, în ansamblul său, precum și, în special, ale art. 1 din lege

În temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, la data de 21 decembrie 2010 un grup de 53 de deputați a solicitat Curții Constituționale să se pronunțe asupra constituționalității dispozițiilor Legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 51/6.140 din 21 decembrie 2010 și constituie obiectul Dosarului nr. 4.803A/2010.

Această sesizare a fost semnată de către următorii deputați: Cristian Mihai Adomniței, Marin Almăjanu, Teodor Atanasiu, Vasile Berci, Viorel-Vasile Buda, Daniel-Stamate Budurescu, Cristian Buican, Mihăiță Calimente, Mircea Vasile Cazan, Daniel Chițoiu, Tudor-Alexandru Chiuariu, Horia Cristian, Ciprian Minodor Dobre, Paul Victor Dobre, Mihai-Aurel Donțu, Gheorghe Dragomir, George Ionuț Dumitrică, Relu Fenechiu, Gheorghe Gabor, Grațiana Leocadia Gavrilesco, Andrei Dominic Gereea, Alina-Ștefania Gorghiu, Titi Holban, Pavel Horj, Mircea Irimescu, Nicolae Jolța, Mihai Lupu, Dan-Ștefan Motreanu, Gheorghe-Eugen Nicolăescu, Ludovic Orban, Viorel Palașcă, Ionel Palăr, Cornel Pieptea, Gabriel Plăiașu, Cristina-Ancuța Pocora, Virgil Pop, Octavian-Marius Popa, Călin Constantin Anton Popescu-Tăriceanu, Ana Adriana Săftoiu, Nini Săpunaru, Adrian George Scutaru, Ionuț-Marian Stroe, Radu Stroe, Gigel-Sorinel Știrbu, Gheorghe-Mirel Taloș, Adriana Diana Tușa, Claudiu Țaga, Radu Bogdan Țîmpău, Ioan Țintean, Florin Țurcanu, Horea-Dorin Uioreanu, Lucia-Ana Varga și Mihai Alexandru Voicu.

În motivarea obiecției de neconstituționalitate au fost aduse argumente care privesc atât neconstituționalitatea extrinsecă, cât și cea intrinsecă a Legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

I. Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, autorii obiecției apreciază că Legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice încalcă dispozițiile art. 1 alin. (4) și (5), art. 61 alin. (1) și art. 114 din Constituție. Se susține că adoptarea legii criticate prin procedura angajării răspunderii Guvernului nu se justifică de vreme ce partidele politice care au format Guvernul dispun și de o majoritate parlamentară. Totodată, se arată că Guvernul nu a realizat nici măcar un demers pentru ca legea criticată să fie dezbătută în procedură de urgență de către Parlament.

Autorii sesizării susțin că dreptul Guvernului de a decide asupra oportunității și conținutului inițiativei legislative nu este unul absolut, iar Curtea Constituțională trebuie să cenzureze respectarea „rațiunilor ce au stat la baza edictării dispozițiilor art. 114 din Constituție”. Se mai arată că „acceptarea ideii potrivit căreia Guvernul își poate angaja răspunderea asupra unui proiect de lege în mod discreționar ar semnifica transformarea acestei autorități în putere legiuitoare, interferând cu atribuțiile de legiferare ale Parlamentului”.

II. Cu referire la criticile de constituționalitate intrinsecă, se arată că legea criticată „încalcă definițiile fundamentale” prevăzute de art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, întrucât derogă „de la principiile constituționale și de la alte norme legale peste care nu se poate trece”. Se susține că măsura de reducere a

salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare/soldelor funcțiilor de bază prevăzută de Legea nr. 118/2010, deși ar fi trebuit să aibă caracter temporar, astfel cum rezultă din Decizia Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010, în realitate, prevederile art. 1 din legea criticată imprimă un caracter permanent acestor măsuri.

Totodată, sunt invocate considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009 și se arată că această măsură de reducere permanentă a drepturilor salariale trebuie aplicată în ultimă instanță; or, din moment ce există „multiple alte soluții care, puse în practică, ar putea contracara efectele crizei prin care trece România în acest moment”, o reducere a drepturilor salariale nu se justifică. Astfel, criza economică nu poate constitui un pretext de a îngradi în mod permanent sau pe termen nedefinit drepturi și libertăți fundamentale, protejate atât prin Constituție, cât și prin acte internaționale. Or, documentele internaționale în materia drepturilor omului tolerează restrângerea unor drepturi doar în situații excepționale, situație în care nu se încadrează starea economico-financiară dificilă pe care o traversează statul român.

În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

Președintele Senatului, în Dosarul nr. 4.717A/2010, a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 12673 din 23 decembrie 2010, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este întemeiată.

Se arată că legea criticată încalcă art. 114 din Constituție, întrucât au fost încălcate condițiile stabilite de Constituție și de jurisprudența Curții Constituționale cu privire la posibilitatea promovării unui proiect de lege prin procedura angajării răspunderii. În acest sens, sunt invocate considerentele de principiu care au stat la baza pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 1.557 din 18 noiembrie 2009 în materia angajării răspunderii Guvernului. Se susține că nu exista o urgență a adoptării legii criticate, urgența neputându-se datora chiar culpei inițiatorului, respectiv Guvernul, care, potrivit Legii-cadru nr. 330/2009, ar fi trebuit să depună legea spre adoptare la Parlament până la data de 30 septembrie 2010. Mai mult, neîndeplinirea acestei obligații încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție.

Totodată, se apreciază că prin depunerea peste termen a proiectului de lege la Parlament, Guvernul, contrar ideii unui comportament loial în relația sa cu Parlamentul, a încălcat art. 61 alin. (1) din Constituție.

În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate intrinseci, se arată că legea criticată nu reduce drepturile salariale la același nivel ca înainte de reducerile operate prin Legea nr. 118/2010, iar creșterea de 15% prevăzută în art. 1 din lege are în vedere nivelul salariului redus. Totodată, se apreciază că majorarea menționată nu este altceva decât o redistribuire în salariu a unor sume corespunzătoare premiului anual și a primei de vacanță, care, în cursul anului 2011, nu se vor mai acorda. Astfel, o măsură temporară de diminuare a drepturilor salariale

este permanentizată, ceea ce constituie o încălcare a principiului proporționalității. În aceste condiții, se susține că sunt încălcate prevederile art. 53 din Constituție.

În fine, se apreciază că legea criticată este contrară art. 11 și 20 din Constituție coroborate cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Președintele Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 51/6.159 din 22 decembrie 2010, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată. În privința criticilor de neconstituționalitate extrinseci, sunt invocate considerentele de principiu care au stat la baza Deciziei Curții Constituționale nr. 1.525 din 24 noiembrie 2010, apreciindu-se în final că „Guvernul nu este și nu poate fi o «putere legiuitoare»”.

În privința criticilor de neconstituționalitate intrinsecă, se arată, în esență, că legea criticată are un caracter temporar, aplicându-se pentru anul 2011, astfel încât Decizia Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010 este într-un totul respectată.

Guvernul a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 5/9.938 din 23 decembrie 2010, punctul său de vedere, în care se arată că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se arată că recurgerea la procedura angajării răspunderii Guvernului este legitimă și oportună, în niciun caz abuzivă, având în vedere că legea criticată urmează să se aplice începând cu data de 1 ianuarie 2011. Totodată, neadoptarea acestei legi într-un termen rezonabil ar fi fost susceptibilă să creeze dificultăți majore în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, de natură să periclitaze înseși obligațiile asumate de statul român față de organismele financiare internaționale.

Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, se arată că legea reglementează un nou sistem de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, o nouă paradigmă, o nouă viziune legislativă asupra salarizării, astfel încât nu se poate reține încălcarea art. 53 din Constituție. Se arată că diminuarea cu 25% a salariilor din sectorul bugetar a avut un caracter temporar, întrucât de la „1 ianuarie 2011 se recuperează 15% din diminuare”, recuperare care este în concordanță cu posibilitățile oferite de evoluția indicatorilor macroeconomici și răspunde prevederilor din Constituție privind responsabilitatea Guvernului de gestionare a problemelor țării. Se mai susține că recuperarea integrală a diminuărilor salariale operate prin Legea nr. 118/2010 ar avea consecințe majore asupra deficitului bugetar.

În fine, se arată că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu conferă dreptul de a continua încasarea salariului într-un quantum determinant și că este la latitudinea statelor să stabilească prin legea bugetului quantumul drepturilor salariale (Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*). Se mai susține că „veniturile viitoare constituie un «bun» numai dacă au fost deja câștigate în baza reglementărilor în vigoare sau dacă există un titlu executoriu cu privire la ele” (Hotărârea din 13 iulie 2006, pronunțată în Cauza *Bahceyaka împotriva Turciei*, Hotărârea din 24 martie 2005, pronunțată în Cauza *Erkan împotriva Finlandei*, Hotărârea din 20 mai 2010, pronunțată în Cauza *Lelas împotriva Croației* etc.).

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Senatului, Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dovezile depuse, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție,

precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

Obiectul controlului de constituționalitate, astfel cum rezultă din sesizarea formulată, îl constituie dispozițiile Legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice. Totuși, din motivarea obiecției de neconstituționalitate se constată că aceasta vizează atât o critică de neconstituționalitate extrinsecă privind legea în ansamblul său, sub aspectul procedurii de adoptare, cât și o critică de neconstituționalitate intrinsecă ce privește, în special, prevederile art. 1 din aceeași lege. În consecință, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor art. 1 din Legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, precum și asupra legii în ansamblul său. Textul criticat punctual are următorul cuprins:

— Art. 1: „(1) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(2) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*

(3) *Cuquantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și alin. (2) se va stabili în anul 2011, ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.*

(4) *Cuquantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumului gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(5) *În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului, necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri, la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”*

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cele ale art. 1 alin. (3) cu referire la caracterul de stat de drept al României, ale art. 1 alin. (4) și (5) privind principiile separației și echilibrului puterilor în stat și al respectării Constituției și a supremației sale, ale art. 11 alin. (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 61 alin. (1)

privind rolul Parlamentului, ale art. 114 privind angajarea răspunderii Guvernului și ale art. 148 privind aplicarea cu prioritate a actelor cu caracter obligatoriu adoptate la nivelul Uniunii Europene. Totodată, sunt considerate ca fiind încălcate și prevederile art. 6 din Tratatul Uniunii Europene privind recunoașterea drepturilor, libertăților și principiilor rezultate din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene, precum și cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând obiecția de neconstituționalitate, Curtea urmează a se pronunța, pe de o parte, asupra unor aspecte de ordin procedural ce se constituie în critici de neconstituționalitate extrinsecă, iar, pe de altă parte, asupra criticilor de neconstituționalitate intrinsecă a legii supuse controlului.

Înainte de a proceda la analiza obiecției de neconstituționalitate, Curtea constată că sesizarea formulată îndeplinește condițiile prevăzute de art. 146 lit. a) din Constituție sub aspectul titularilor dreptului de sesizare, întrucât aceasta a fost semnată de un număr de 53 de deputați.

I. În privința criticilor de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea reține următoarele:

Prin Decizia nr. 1.415 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, într-un control a priori de constituționalitate care a vizat viitoarea Lege-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, Curtea a statuat că „Guvernul poate recurge la angajarea răspunderii sale, indiferent de faza în care se află procedura legislativă. Rolul unei asemenea proceduri este de a coagula o majoritate parlamentară, dar și de a surmonta actele obstructioniste ale opoziției în cursul dezbaterilor legislative. **Adoptarea acestei legi prin procedura prevăzută de art. 114 din Constituție a fost necesară pentru a răspunde într-un timp cât mai scurt la cerințele Fondului Monetar Internațional.** Prin prisma acestor considerente, Curtea reține că Guvernul a recurs la această procedură *in extremis*, întrucât structura politică a Parlamentului nu permitea adoptarea proiectului de lege în procedură uzuală sau de urgență”.

Prin Decizia nr. 1.557 din 18 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 19 ianuarie 2010, Curtea a statuat că angajarea răspunderii Guvernului este o „procedură complexă ce implică raporturi de natură mixtă, deoarece, pe de o parte, prin conținutul său este un act ce emană de la executiv și, pe de altă parte, prin efectul său, fie produce un act de legiferare — așa cum este în speța de față —, fie se ajunge la demiterea Guvernului. Așa fiind, angajarea răspunderii asupra unui proiect de lege reprezintă o modalitate legislativă indirectă de adoptare a unei legi, care, neurmând procedura parlamentară obișnuită, este practic adoptată tacit în absența dezbaterilor, Guvernul ținând cont sau nu de amendamentele făcute. La această modalitate simplificată de legiferare trebuie să se ajungă *in extremis* **atunci când adoptarea proiectului de lege în procedură obișnuită sau în procedura de urgență nu mai este posibilă** ori atunci când structura politică a Parlamentului nu permite adoptarea proiectului de lege în procedură uzuală sau de urgență. În speță însă nu se pune aceeași problemă, întrucât, atunci când există o majoritate parlamentară care rezultă din faptul că partidele respective au format Guvernul, **adoptarea sub forma asumării răspunderii nu era oportună, cu atât mai mult cu cât intrarea în vigoare a acestei legi nu se face imediat, ci pentru anul preuniversitar și universitar 2010—2011.** În plus, Curtea constată că dezbaterile în procedura obișnuită în Parlament nu numai că ar fi fost beneficiara unor amendamente, dar ar fi permis implicarea societății civile în problema educației naționale.

De altfel, angajarea răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege urmărește ca acesta să fie adoptat în condiții de maximă celeritate, conținutul reglementării vizând stabilirea unor măsuri urgente într-un domeniu de maximă importanță, iar aplicarea acestora trebuie să fie imediată. Altfel, nu se justifică recurgerea de către Guvern la procedura angajării răspunderii asupra proiectului de lege”.

Prin Decizia nr. 1.431 din 3 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 12 noiembrie 2010, Curtea a statuat, cu privire la cererea președintelui Senatului de a se constata existența unui conflict juridic de natură constituțională între Parlament și Guvern, că „nu subzistă condiția urgenței care să fi determinat o astfel de măsură din partea Guvernului [*angajarea răspunderii pe proiectul de lege privind educația națională — sn*], câtă vreme măsurile prevăzute în proiectul de lege intră în efectivitate începând cu anul școlar 2011—2012, iar unele dintre acestea chiar cu anul școlar 2012—2013”.

Prin Decizia nr. 1.525 din 24 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 7 decembrie 2010, Curtea a statuat că „Decizia Guvernului de a-și angaja răspunderea nu poate fi censurată de Parlament sub aspectul oportunității sale, însă, la nivelul Parlamentului, în condițiile procedurale stabilite prin Constituție și Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, se poate depune și vota o moțiune de cenzură care are drept efect demiterea Guvernului.

Moțiunea de cenzură se constituie într-un adevărat instrument de natură constituțională pus la îndemâna Parlamentului în vederea realizării controlului parlamentar asupra activității Guvernului”.

Față de jurisprudența Curții Constituționale expusă mai sus, Curtea observă că angajarea răspunderii Guvernului cu privire la Legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice îndeplinește criteriile impuse de art. 114 din Constituție, și anume:

- existența unei urgențe în adoptarea măsurilor conținute în legea asupra căreia Guvernul și-a angajat răspunderea;
- necesitatea ca reglementarea în cauză să fie adoptată cu maximă celeritate;
- importanța domeniului reglementat;
- aplicarea imediată a legii în cauză.

Cu privire la primul criteriu menționat, se observă că Guvernul, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, nu este limitat în a folosi procedura angajării răspunderii de un anumit număr de ori pe sesiune [astfel cum este reglementată procedura angajării răspunderii Guvernului prin Constituția franceză de la 1958, așa cum a fost revizuită prin Legea constituțională nr. 2008-724 din 23 iulie 2008 privind modernizarea instituțiilor celei de-a V-a Republici], ci, din contră, premisa folosirii acestei proceduri are în vedere existența unei urgențe în adoptarea măsurii legislative indiferent de criteriul cantitativ mai sus menționat. În cazul de față, Curtea constată că legea criticată a fost adoptată prin folosirea acestei proceduri tocmai datorită faptului că aceasta urmează să intre în vigoare la 1 ianuarie 2011, astfel încât, raportat la momentul intrării în vigoare, este evident că Guvernul trebuia să folosească o procedură constituțională care să permită adoptarea legii până la data de 1 ianuarie 2011. Este discutabil dacă legea criticată ar fi putut fi adoptată până la termenul fixat prin folosirea procedurii obișnuite de legiferare prevăzute de art. 75 din Constituție sau prin adoptarea sa în procedură de urgență, conform art. 76 alin. (3) din Constituție. Or, neadoptarea legii criticate în acest termen ar fi dus la costuri sociale foarte grele în privința personalului salarizat din fonduri publice, respectiv ar fi urmat ca de la 1 ianuarie 2011, în privința calcului salariului/soldei/indemnizației brute, să se aplice în mod exclusiv

prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, întrucât art. 30 alin. (5) din această lege menținea în plată salariul/solda/indemnizația brută avută la 31 decembrie 2009 doar pentru anul 2010, aceasta fiind, deci, o normă cu aplicare limitată în timp.

Prin urmare, hotărârea Guvernului nu a fost animată exclusiv de elemente de oportunitate, ci de urgența reglementării domeniului vizat prin prisma costurilor sociale ce ar fi putut interveni în lipsa acestei măsuri. Astfel, opțiunea Guvernului în promovarea legii pe această cale se întemeiază, în mod obiectiv, pe urgența reglementării rezultând tocmai din eventualele consecințe profund negative ce ar apărea în lipsa ei.

Cu privire la cel de-al doilea criteriu menționat mai sus, Curtea constată că, în privința legii contestate, era necesar ca aceasta să fie adoptată în condiții de maximă celeritate, având în vedere că urmează a se aplica de la **1 ianuarie 2011**. Această „maximă celeritate” se constituie într-un element de natură a susține demersul Guvernului, având în vedere că între momentul inițierii acestui proiect de lege și momentul fixat al intrării sale în vigoare era nevoie de o soluție energetică și rapidă de natură a contracara efectele negative expuse în prealabil.

Cu privire la cel de-al treilea criteriu, Curtea observă că și conținutul reglementării vizează stabilirea unor măsuri urgente **într-un domeniu de maximă importanță — salarizarea personalului din sfera publică**. Acest domeniu este în relație directă atât cu bugetul de stat, cât și cu bugetul asigurărilor sociale, bugete care sunt influențate în mod decisiv de politica salarială a statului. În mod evident, quantumul salariilor/soldelor/indemnizațiilor se constituie ca și **cheltuielă a bugetului de stat** — cheltuieli de personal — și, în același timp, contribuțiile la bugetul asigurărilor sociale de stat constituie **un venit la bugetul asigurărilor sociale de stat**, venit care depinde de quantumul concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor stabilite. Astfel, având în vedere implicațiile directe și decisive ale politicii salariale a statului asupra celor două bugete, rezultă, fără dubiu, că **salarizarea personalului din sfera publică constituie un domeniu de maximă importanță cu privire la care poate fi folosită procedura angajării răspunderii**.

În ceea ce privește cel de-al patrulea criteriu menționat, Curtea reține că aplicarea legii criticate este imediată — **1 ianuarie 2011**. Însă Curtea urmează să analizeze rațiunile care au stat la baza impunerii acestui termen, respectiv dacă impunerea unei asemenea date de intrare în vigoare a legii este la discreția Guvernului sau decizia executivului și, în final, cea a Parlamentului trebuie să țină cont de anumite elemente obiective. Un atare demers al Curții este de natură a cenzura posibilitatea Guvernului de a prevedea în textul legii termene scurte de intrare în vigoare, pentru a putea folosi procedura angajării răspunderii. Or, în cazul de față, Curtea constată că data intrării în vigoare ține cont de influența pe care o are această lege asupra bugetului de stat și de asigurări sociale, bugete care sunt elaborate anual și aprobate, desigur, tot anual de către Parlament — a se vedea art. 138 alin. (2) din Constituție. Astfel, data intrării în vigoare a legii nu a fost stabilită pentru a fi, în mod formal, **imediată**, din contră, această condiție de temporalitate este, de asemenea, susținută în mod obiectiv și rațional de natura implicațiilor sale.

Raportat la cele 4 criterii analizate, Curtea observă o intervenție energetică și rapidă a Guvernului prin folosirea procedurii angajării răspunderii, pentru a evita costuri sociale greu de surmontat în viitor. În aceste condiții, Curtea constată că legea criticată a fost adoptată cu respectarea cerințelor art. 114 din Constituție.

II. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă formulate, Curtea reține că acestea sunt neîntemeiate. Autorii sesizării pleacă de la premisa greșită potrivit căreia reglementările art. 1 din legea criticată **permanentizează** diminuarea temporară a drepturilor salariale prevăzute de Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010. Or, se arată că aceste diminuări trebuie să aibă caracter temporar, întrucât au fost justificate pe temeiul art. 53 din Constituție, temei care nu mai poate fi invocat în cauza de față.

Legat de aceste susțineri, Curtea constată următoarele:

În privința modului de stabilire a salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute în cursul anului 2010, au fost aplicabile prevederile art. 12 alin. (3) și art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009, care prevăd următoarele:

— Art. 12 alin. (3): „(3) În anul 2010, salariile, soldele și indemnizațiile lunare de încadrare se stabilesc potrivit art. 30 alin. (5), fără a fi utilizați coeficienții de ierarhizare prevăzuți în anexele la prezenta lege.”;

— Art. 30 alin. (5): „(5) În anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut [...]”.

Cu alte cuvinte, începând cu 1 ianuarie 2011 urmau să intre în vigoare dispozițiile Legii-cadru nr. 330/2009 în privința modalității de calcul a salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute. Intrarea în vigoare a acestor prevederi ar fi produs consecințe negative în ceea ce privește salarizarea muncii în domeniul public, și anume:

1. **imposibilitatea aplicării practice a Legii-cadru nr. 330/2009 în cursul anului 2011, punându-se atât problema modalității de calcul a salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute, cât și cea a acordării acestora**. O atare situație s-ar fi datorat lipsei prevederii unei valori a coeficienților de ierarhizare pentru anul 2011, aspect ce nu poate fi suplinit de existența unei prevederi legale care impune ca până în 2015 valoarea acestui coeficient să fie de 1.100 lei;

2. în cazul stabilirii unei valori a coeficientului de ierarhizare pentru anul 2011, acesta ar fi avut o valoare mult sub nivelul de 1.100 RON ce trebuia atins de abia în 2015, nivel care nu ar fi asigurat un quantum al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute comparativ cu cel existent la 31 decembrie 2009. **O astfel de reglementare ar fi atras un quantum în plată al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute mult mai scăzut decât cel din anul 2010, indiferent că este vorba de perioada 1 ianuarie—2 iulie 2010 sau 3 iulie—31 decembrie 2010**.

Pentru a evita apariția unor astfel de situații perturbatoare, legiuitorul a ales să permită ultraactivarea prevederilor legale anterioare adoptării Legii-cadru nr. 330/2009 în privința modului concret de calcul al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute lunare (a se vedea, în acest sens, și Decizia Curții Constituționale nr. 1.073 din 16 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 11 octombrie 2010, și Decizia nr. 1.114 din 23 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 26 octombrie 2010), însă cu un corectiv, respectiv prin creșterea cu 15% a bazei de calcul diminuate cu 25%. O atare modalitate de stabilire a quantumului concret al salariilor/soldelor — indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, respectiv că „începând cu data de 1 ianuarie 2011 se revine la quantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare. Astfel, în urma aplicării măsurilor criticate se va menține în plată același quantum al salariilor/indemnizațiilor și al

soldelor ca cel de dinaintea reducerilor operate prin legea criticată. Este o obligație de rezultat pe care și-o impune legiuitorul, pentru că, în caz contrar, s-ar ajunge la încălcarea caracterului temporar al restrângerii exercițiului drepturilor”.

Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, **în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare**”. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea **etapizată** a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii **cât mai rapid** a obligației sale de rezultat stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și 874 din 25 iunie 2010, în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010.

Prin urmare, nu se poate susține, astfel cum arată Guvernul în punctul de vedere comunicat, că legea criticată reglementează un nou sistem de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, o nouă paradigmă, o nouă viziune legislativă asupra salarizării, ci, pur și simplu, în anumite limite permite în interesul angajatului ultraactivarea unor reglementări anterioare din domeniul salarizării.

Desigur, pe perioada cât drepturile salariale stabilite sunt inferioare momentului iunie 2010 înseamnă că, în continuare, există o restrângere a exercițiului unui drept fundamental, respectiv a dreptului la salariu, ca și corolar al dreptului la muncă. Prin urmare, invocarea situației economico-financiare a țării de către legiuitor pentru a restrânge exercițiul unui drept fundamental nu este suficientă, ci trebuie ca restrângerea operată să îndeplinească toate exigențele prevăzute de art. 53 din Constituție.

Curtea, cu prilejul adoptării deciziilor nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, în privința aplicării art. 53 din Constituție, a statuat următoarele:

„Pentru ca restrângerea menționată să poată fi justificată, trebuie întrunite, în mod cumulativ, cerințele expres prevăzute de art. 53 din Constituție, și anume:

- să fie prevăzută prin lege;
- să se impună restrângerea sa;
- restrângerea să se circumscrie motivelor expres prevăzute de textul constituțional, și anume pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav;
- să fie necesară într-o societate democratică;
- să fie proporțională cu situația care a determinat-o;
- să fie aplicată în mod nediscriminatoriu;
- să nu aducă atingere existenței dreptului sau a libertății.”

Aplicând aceste criterii cauzei de față, Curtea constată următoarele:

1. Restrângerea dreptului la salariu este prevăzută printr-o lege, și anume Legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, adoptată ca urmare a angajării răspunderii Guvernului în fața Parlamentului.

2. Restrângerea dreptului la salariu se impune în măsura în care este necesară reducerea cheltuielilor bugetare. Însă legiuitorul poate apela la o atare restrângere numai în ultimă instanță, respectiv numai dacă anterior a mai luat și alte măsuri de natură a revigora situația economico-financiară a statului. Or, au mai fost adoptate și alte acte normative având ca scop reducerea cheltuielilor bugetare, creșterea veniturilor la bugetul de stat și redresarea situației economico-financiare a țării.

Exemplificativ în acest sens Curtea reține: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 12 martie 2010, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 pentru modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 20 mai 2010, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2010 privind modificarea alin. (1) al art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 pentru modificarea art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2010 privind reglementarea unor măsuri pentru reducerea unor arierate din economie, precum și alte măsuri financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 21 iunie 2010, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2010 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 24 iunie 2010, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2010 pentru completarea unor acte normative din domeniul finanțelor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 29 iunie 2010, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și alte măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 28 iunie 2010, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 30 iunie 2010, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 2 iulie 2010, sau Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

3. Referitor la cea de-a treia condiție enumerată, se observă, ca și în deciziile nr. 872 și 874 din 25 iunie 2010, că soluția legislativă criticată a fost „determinată de apărarea securității naționale [...]”. Este evident că securitatea națională nu implică numai securitatea militară, [...], ci are și o componentă socială și economică. Astfel, nu numai existența unei situații *manu militari* atrage aplicabilitatea noțiunii de «securitate națională» din textul art. 53, ci și alte aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului.

În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

De asemenea, prin deciziile nr. 188 și 190 din 2 martie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, respectiv nr. 224 din 9 aprilie 2010, și Decizia nr. 712 din 25 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 22 iunie 2010, deciziile nr. 711 și 713 din 25 mai 2010 Decizia nr. 823 din 22 iunie 2010, [...], Curtea a analizat constituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, care suspenda executarea unor hotărâri

juducătorești și eșalona plata sumelor de bani rezultate din acestea, pornind tocmai de la premisa situației de criză economică avută în vedere prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009”.

În cauza de față, Curtea constată că se menține în continuare existența unei amenințări la adresa stabilității economice a țării, deci, implicit, la adresa securității naționale, în acest sens, Curtea având în vedere expunerea de motive la legea criticată, care prevede, în esență, următoarele:

A — „În anul 2010, în pofida unor uşoare îmbunătăţiri ale stării economice, condiţiile financiare s-au dovedit a fi mai dificile decât s-a anticipat iniţial, activitatea economică din România înregistrată în ultimele luni fiind în continuare marcată de recesiune, atât din cauza cererii interne reduse, cât şi a unei revenirii lente a partenerilor comerciali ai României. Conform Strategiei fiscal-bugetare pe perioada 2011—2013, la finalul anului 2010 rata inflaţiei se apreciază că va ajunge faţă de sfârşitul anului 2009 la 8,1%, nivel superior cu 3,36 puncte procentuale faţă de anul anterior, în timp ce deficitul contului curent al balanţei de plăţi externe se aşteaptă să se menţină în limite sustenabile, reprezentând 5,7% din PIB.”

B — „În acest context de criză economică efectele măsurilor stabilite prin Legea nr. 118/2010 privind stabilirea unor măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar nu au fost absorbite la nivelul preconizat, necesitând pentru anul 2011 aplicarea în continuare a unor măsuri de corecţie.”

4. Măsura este necesară într-o societate democratică, ea răspunzând unei situații de criză economică și socială majoră a societății, care poate fi evitată doar prin adoptarea unor măsuri conjugate și în alte domenii, astfel cum s-a arătat mai sus. Numai când celelalte măsuri luate nu au avut efectul scontat, măsura restrângerii unui drept fundamental devine necesară pentru protejarea, în final, a ființei statului, așa cum rezultă din datele furnizate în expunerea de motive a legii.

5. Există un raport just de proporționalitate a măsurii criticate cu situația care a determinat-o, respectiv criza economică accentuată, păstrându-se un echilibru just între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

6. Măsura prevăzută de art. 1 din legea criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, respectiv întregului personal plătit din fonduri publice.

7. Legea criticată nu aduce atingere substanței dreptului, din moment ce condițiile prevăzute la art. 53 din Constituție,

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că dispozițiile Legii privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, în ansamblul său, precum și, în special, ale art. 1 din lege sunt constituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterile au avut loc la data de 28 decembrie 2010 și la acestea au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

OPINIE SEPARATĂ

În opoziție cu susținerile din Decizia Curții, socotim că Legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fondurile publice trebuia declarată neconstituțională, cel puțin pentru următoarele considerente:

Prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, Curtea Constituțională a constatat că sesizarea autorilor cu privire la reducerea cu 25 % nu este reală, întrucât din textul acestei legi rezultă că începând cu 1 ianuarie 2011 „se revine la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”.

Se arată în continuare că „în urma aplicării măsurilor criticate se va menține în plată același quantum al salariilor/indemnizațiilor și al soldelor ca cel dinaintea reducerilor operate prin legea criticată”, accentuându-se caracterul temporar al restrângerii exercițiului acestor drepturi, caracter ce ține de esența dispozițiilor din art. 53 din Constituție.

Curtea conchide în această decizie că măsura de diminuare a cuantumului salariului, indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă, ce afectează dreptul la salariu, dar cu respectarea prevederilor art. 53 din Constituție.

Or, art. 53 din Constituție arată care sunt aceste condiții, în sensul că restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți trebuie dispusă numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii și sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și libertăților cetățenilor, desfășurarea instrucției penale, prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

Dintre toate aceste condiții, existența crizei economice ar putea fi cuprinsă în noțiunea mai largă de apărare a securității naționale, dar fără a se renunța la protecția juridică a drepturilor și libertăților cetățenilor pentru asigurarea unui nivel de trai decent și pe durată determinată.

În acest sens, a fost adoptată și Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

În aceste condiții, se pune problema dacă Legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice este în acord cu art. 53 din Constituție și dacă respectă Decizia Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010.

În privința concordanței cu art. 53, arătăm că Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar a avut o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010. Faptul că Legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice nu a revenit la salariile din iunie 2010 încalcă caracterul temporar al legii din iunie 2010 și deci dispozițiile art. 53 din Constituție.

În principiu, se arată în art. 1 alin. (2) din lege că începând cu 1 ianuarie 2011 cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte din salariul brut se majorează cu 15%. Întrucât toate aceste elemente ale salariului nu se majorează, ci se încearcă o aducere parțială la nivelul salariului din iunie 2010, restul de 10% neavând un termen de restituire, se încalcă și dreptul de proprietate prevăzut în art. 44 din Constituție, chiar dacă drepturile salariale sunt drepturi de creanță, dar, potrivit jurisprudenței CEDO, sub aspectul ocrotirii lor, li se aplică regulile de la dreptul de proprietate.

În al doilea rând, nu se respectă Decizia Curții Constituționale nr. 872/2010 care a statuat că această restrângere a exercițiului drepturilor salariale este constituțională în măsura în care se aplică temporar, și anume până la 31 decembrie 2010.

Faptul că textul legii din iunie 2010 prevedea adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care la rândul lor trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare, reținerea a încă 10% din salariile prevăzute în iunie 2010 denotă că legiuitorul nu a ținut cont de prevederile acestei legi.

Obligația de restituire a celor 25% din salariu este, după cum arată Curtea Constituțională, o obligație de rezultat pe care și-a impus-o legiuitorul. Or, în prezent, acesta a transformat-o într-o obligație de mijloace, încălcând în același timp caracterul temporar al restrângerii exercițiului drepturilor salariale, caracter, ce este de esența dispozițiilor art. 53 din Constituție. Mai mult, salariații din sectorul bugetar desfășoară aceeași activitate ca și în iunie 2010, cu salariul redus cu 10%.

Judecător
Aspazia Cojocaru

Judecător
Tudorel Toader

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea modificării datelor de identificare ale unui imobil înscris în domeniul public al statului și a schimbării titularului dreptului de administrare asupra unor imobile situate în municipiul Botoșani, județul Botoșani

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (1) și (2) și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea datelor de identificare a imobilului înscris în domeniul public al statului înregistrat la poziția MF nr. 27.060 din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, conform anexei nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea din administrarea Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Botoșani în administrarea Ministerului Finanțelor

Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Garda Financiară a unor imobile situate în municipiul Botoșani, str. Cuza Vodă nr. 2, județul Botoșani, proprietate publică a statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilelor prevăzute la art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice va opera modificarea corespunzătoare a anexelor la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 23 decembrie 2010.

Nr. 1.366.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE ale imobilului înscris în domeniul public al statului la nr. M.F. 27.060

Adresa imobilului	Denumirea și suprafața	Caracteristicile tehnice	Valoarea de inventar (lei)
Str. Cuza Vodă nr. 2, municipiul Botoșani, județul Botoșani	Clădire cu suprafața construită desfășurată de 589,57 m ²	Fundație beton, zidărie, cărămidă	855.512,30

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE a unor imobile, proprietate publică a statului, care se transmit din administrarea Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Botoșani în administrarea Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Garda Financiară

Adresa imobilului	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Denumirea și suprafața	Caracteristicile tehnice	Numărul de identificare M.F.	Valoarea de inventar (lei)
Str. Cuza Vodă nr. 2, municipiul Botoșani, județul Botoșani	Ministerul Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Botoșani	Ministerul Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Garda Financiară	Clădire cu suprafața construită desfășurată de 589,57 m ²	Fundație beton, zidărie, cărămidă	MF 27.060	855.512,30
Str. Cuza Vodă nr. 2, municipiul Botoșani, județul Botoșani	Ministerul Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Botoșani	Ministerul Finanțelor Publice — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Garda Financiară	Teren (afertent clădirii) de 71 m ²	Teren curți-construcții în cotă indiviză cu locatarii din blocul de locuințe	MF 145.144	3.922,08

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea utilizării unor condiții contractuale ale Federației Internaționale a Inginerilor Consultanți în Domeniul Construcțiilor (FIDIC) pentru obiective de investiții din domeniul infrastructurii de transport de interes național, finanțate din fonduri publice

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă utilizarea Condițiilor de contract pentru echipamente și construcții, inclusiv proiectare, prevăzute în anexa nr. 1, și a Condițiilor de contract pentru construcții clădiri și lucrări inginerești proiectate de către beneficiar, prevăzute în anexa nr. 2, ale Federației Internaționale a Inginerilor Consultanți în Domeniul Construcțiilor (FIDIC), pentru obiective de investiții din domeniul infrastructurii de transport de interes național, finanțate din fonduri publice.

Art. 2. — Toate unitățile aflate în subordinea sau sub autoritatea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii au obligația de a folosi condițiile contractuale prevăzute la art. 1 la încheierea contractelor de lucrări pentru obiective de investiții din domeniul infrastructurii de transport de interes național,

finanțate din fonduri publice, atunci când valoarea estimată a contractului depășește pragul valoric prevăzut de art. 124 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Condițiile contractuale speciale, de modificare/completare a condițiilor de contract prevăzute la art. 1, se vor aproba prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
p. Președintele Autorității Naționale
pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice,
Corneliu Burada
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 28 decembrie 2010.
Nr. 1.405.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea listei unor obiective de investiții prioritare din infrastructura de mediu și a indicatorilor tehnico-economici aferenți

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) și (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă lista obiectivelor de investiții prioritare din infrastructura de mediu, prevăzute în anexa nr. I.

(2) Se aprobă caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici ai obiectivelor de investiții prevăzute la alin. (1), cuprinși în anexele nr. II/1—II/4.

Art. 2. — Finanțarea obiectivelor de investiții prevăzute la art. 1 se face de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Mediului și Pădurilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Anexele nr. I și II/1—II/4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă pozițiile 3 și 6 din anexa nr. I, precum și anexele nr. II/3 și II/6 privind Caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici ale obiectivelor de investiții „Aducerea la clasa de importanță corespunzătoare a lucrărilor de îndiguire pe râul Prut în zona Cârja, județul Vaslui” și „Regularizare râu Sibiu în zona localităților Sânpetru, Săcel, Bărăștii Hațegului, Sântămăria-Orlea, județul Hunedoara” din Hotărârea Guvernului nr. 443/2004 privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai unor

investiții cuprinse în Proiectul „Prevenirea catastrofelor naturale generate de inundații și poluarea aerului”, finanțat printr-un credit extern acordat de Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei și cofinanțat de la bugetul de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 13 aprilie 2004, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
p. Ministrul mediului și pădurilor,
Cristian Apostol,
secretar de stat
Ministrul dezvoltării regionale și turismului,
Elena Gabriela Udrea
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 5 ianuarie 2011.
Nr. 15.

ANEXA Nr. I

LISTA
obiectivelor de investiții prioritare din infrastructura de mediu

Nr. crt.	Denumire
1.	Regularizare râu Sibișel în zona localităților Sânpetru, Săcel, Bărăștii Hațegului, Sântămăria-Orlea, județul Hunedoara
2.	Aducerea la clasa de importanță corespunzătoare a lucrărilor de îndiguire pe râul Prut în zona Cârja, județul Vaslui
3.	Consolidări de mal pe râul Prut în zona localităților Hermeziu, Vladomira și Bosia, județul Iași
4.	Punerea în siguranță a lucrărilor existente pe râul Bârlad și aducerea lor la clasa de importanță corespunzătoare a obiectivelor apărute, aval confluență pârâu Crasna, județele Vaslui și Galați

ANEXA Nr. II/1

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Regularizare râu Sibișel în zona localităților Sânpetru, Săcel, Bărăștii Hațegului, Sântămăria-Orlea, județul Hunedoara”

Titular: Ministerul Mediului și Pădurilor

Beneficiar: Administrația Națională „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Mureș

Amplasament: pe râul Sibișel și sectoarele localităților: Sânpetru, Săcel, Bărăștii Hațegului și Sântămăria-Orlea. Autoritatea administrativă pe aceste sectoare este Primăria comunei Sântămăria-Orlea din județul Hunedoara.

Indicatori tehnico-economici

— Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)		mii lei	15.329*)
(în prețuri valabile la 30 iunie 2010; 1 euro = 4,3523 lei)			
din care:			
de finanțat — rest de executat		mii lei	7.713
din aceasta:			
construcții-montaj		mii lei	5.692
— Eșalonarea investiției — rest de executat			
Anul I	INV	mii lei	5.500
	C+M	mii lei	4.100
Anul II	INV	mii lei	2.213
	C+M	mii lei	1.592
— Capacități:			
— regularizare albie		km	10,485
— apărări de mal		km	6,751
— reabilitare dig existent		km	1,053
— Durata de realizare a investiției		luni	24

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic potrivit prevederilor Normativului P100-1/2006.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Mediului și Pădurilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ANEXA Nr. II/2

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Aducerea la clasa de importanță corespunzătoare a lucrărilor de îndiguire pe râul Prut
în zona Cârja, județul Vaslui”**

Titular: Ministerul Mediului și Pădurilor

Beneficiar: Administrația Națională „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Prut — Bârlad

Amplasament: Lucrările sunt amplasate pe teritoriul județului Vaslui, pe zona localităților Rânzești — Cârja, până la confluența cu râul Elan. Aceste lucrări sunt amplasate pe teritoriul localităților Rânzești, Fâlcu și Cârja.

Indicatori tehnico-economici

— Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) (în prețuri valabile la 30 iunie 2010; 1 euro = 4,3523 lei)		mii lei	17.762*
din care:			
de finanțat — rest de executat		mii lei	6.036
din aceasta:			
construcții-montaj		mii lei	5.226
— Eșalonarea investiției — rest de executat			
Anul I	<u>INV</u>	<u>mii lei</u>	<u>6.036</u>
	C+M	mii lei	5.226
— Capacități:			
— supraînălțare dig existent, râu Prut		km	16,730
— dig nou		km	0,110
— consolidare taluz dig și reabilitare mecanisme la podețele stâvilor;		km	1,500
— Durata de realizare a investiției totale		luni	72

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic potrivit prevederilor Normativului P100-1/2006.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Mediului și Pădurilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

ANEXA Nr. III/3

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Consolidări de mal pe râul Prut în zona localităților Hermeziu, Vladomira și Bosia,
județul Iași”**

Titular: Ministerul Mediului și Pădurilor

Beneficiar: Administrația Națională „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Prut — Bârlad

Amplasament: Lucrările de consolidări de mal sunt amplasate pe malul drept al râului Prut, pe teritoriul comunei Trifești, în zona localităților Lunca Prut (Hermeziu) și Vladomira, și una în comuna Ungheni, (Bosia) județul Iași.

Indicatori tehnico-economici

— Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA 24%) (în prețuri valabile la 30 iunie 2010; 1 euro = 4,3523 lei)		mii lei	26.299 *)
din care:			
Construcții-montaj		mii lei	22.332
— Capacități:			
— consolidare de mal în zona Lunca Prut		km	0,275
— consolidare de mal în zona Vladomira		km	0,480
— consolidare de mal în zona Ungheni		km	0,560
— Durata de realizare a investiției		luni	12

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic potrivit prevederilor Normativului P100-1/2006.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Mediului și Pădurilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ANEXA Nr. II/4

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Punerea în siguranță a lucrărilor existente pe râul Bârlad și aducerea lor
la clasa de importanță corespunzătoare a obiectivelor apărate, aval confluență pârâu Crasna, județele Vaslui și Galați”**

Titular: Ministerul Mediului și Pădurilor

Beneficiar: Administrația Națională „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Prut — Bârlad

Amplasament: Lucrările hidrotehnice de apărare împotriva inundațiilor din bazinul hidrografic Bârlad, aval confluență cu pârâu Crasna, sunt situate în județele Vaslui și Galați, în lunca îndiguită și regularizată a râului Bârlad, afluent de stânga al râului Siret.

Indicatori tehnico-economici

— Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA 24%) (în prețuri valabile la 30 iunie 2010; 1 euro = 4,3523 lei) din care:		mii lei	258.306 *)
Construcții-montaj		mii lei	216.844
— Eșalonarea investiției			
Anul I	INV	mii lei	55.200
	C+M	mii lei	46.300
Anul II	INV	mii lei	55.200
	C+M	mii lei	46.300
Anul III	INV	mii lei	50.400
	C+M	mii lei	42.300
Anul IV	INV	mii lei	48.900
	C+M	mii lei	41.100
Anul V	INV	mii lei	48.606
	C+M	mii lei	40.844
— Capacități:			
— amenajare albie râu Bârlad, corespunzător clasei de importanță a obiectivelor apărate		km	130,0
— Durata de realizare a investiției		luni	60

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antiseismic potrivit prevederilor Normativului P100-1/2006.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se face de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Mediului și Pădurilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

**privind desemnarea Biroului pentru prevenirea criminalității și de cooperare
cu oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre ale Uniunii Europene
din cadrul Ministerului Justiției, în calitate de oficiu național pentru recuperarea creanțelor
în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni
sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile**

Având în vedere obligațiile ce revin României ca urmare a angajamentelor asumate în cadrul Tratatului de aderare la Uniunea Europeană și obligația de a înființa sau desemna un oficiu național de recuperare a creanțelor, în scopul de a facilita urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni și a altor bunuri având legătură cu infracțiunile și care ar putea face obiectul unei dispoziții de indisponibilizare, sechestru sau confiscare emise de o autoritate judiciară competentă în cursul unor proceduri penale, conform prevederilor Deciziei 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 332 din 18 decembrie 2007,

luând în considerare prevederile art. 6 pct. VIII subpct. 4¹ din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se desemnează Biroul pentru prevenirea criminalității și de cooperare cu oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre ale Uniunii Europene din cadrul Ministerului Justiției, denumit în continuare *Biroul*, drept oficiu național pentru recuperarea creanțelor, în sensul Deciziei 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile.

(2) Scopul înființării Biroului este acela de a facilita urmărirea și identificarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni și a altor bunuri având legătură cu infracțiunile și care ar putea face obiectul unei dispoziții de indisponibilizare, sechestru sau confiscare emise de o autoritate judiciară competentă în cursul unor proceduri penale.

Art. 2. — (1) Biroul are următoarele atribuții:

a) cooperează cu oficiile de recuperare a creanțelor sau cu autoritățile cu atribuții similare din alte state membre ale Uniunii Europene, prin asigurarea schimbului de date și informații, în scopul prevăzut la art. 1 alin. (2);

b) realizează schimb de bune practici cu oficiile de recuperare a creanțelor sau cu autoritățile cu atribuții similare din alte state membre ale Uniunii Europene, în domeniul său de competență;

c) cooperează cu autoritățile și instituțiile publice române competente, în vederea urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile;

d) solicită instituțiilor române competente efectuarea unor analize de specialitate pentru facilitarea urmăririi și identificării fondurilor provenite din săvârșirea de infracțiuni și a altor fonduri având legătură cu infracțiunile;

e) analizează, trimestrial, modul și gradul de valorificare a bunurilor care fac obiectul confiscării speciale, în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 85 alin. (1) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare; în exercitarea acestei atribuții Biroul solicită informații și date statistice de la autoritățile și instituțiile publice române competente;

f) efectuează analize și studii, prin sintetizarea, sistematizarea și interpretarea datelor statistice privitoare la activitatea pe care o desfășoară;

g) asigură reprezentarea României la Rețeaua Interagenții Camden de Recuperare a Creanțelor (CARIN);

h) participă la reuniunile organismelor și organizațiilor regionale și internaționale în domeniile luptei împotriva corupției și a criminalității organizate, precum și al recuperării bunurilor;

i) elaborează anual un raport de activitate, care prezintă constatările, evoluțiile și recomandările în domeniul său de competență.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute mai sus, Biroul dezvoltă o bază de date proprie.

Art. 3. — (1) Transmiterea datelor și informațiilor solicitate de alte oficii de recuperare a creanțelor sau autorități cu atribuții similare din alte state membre ale Uniunii Europene se realizează în cazurile și în termenele prevăzute de art. 23 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienesci internaționale, aprobată prin Legea nr. 104/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dacă datele sau informațiile solicitate potrivit prevederilor alin. (1) nu pot fi transmise cu respectarea acestor termene, oficiul sau autoritatea solicitantă va fi informată prin intermediul formularului prevăzut în anexa nr. 1 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006, aprobată prin Legea nr. 104/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) Biroul transmite datele și informațiile pe care le deține, fie spontan, fie la cererea unui oficiu de recuperare a

creanțelor sau a unei autorități cu atribuții similare din alte state membre ale Uniunii Europene ori a unei autorități judiciare române.

(2) Transmiterea spontană a datelor și informațiilor are loc, fără a fi necesară o cerere prealabilă, atunci când Biroul apreciază că acestea ar conduce la facilitarea urmăririi și identificării bunurilor de către aceste oficii sau autorități.

Art. 5. — (1) În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, Biroul cooperează cu:

a) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;
b) Agenția Națională de Administrare Fiscală;
c) Oficiul Național al Registrului Comerțului;
d) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;

e) Autoritatea Națională a Vămirilor;

f) Garda Financiară;

g) Banca Națională a României;

h) Inspectoratul General al Poliției Române;

i) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară;

j) orice altă autoritate sau instituție publică, inclusiv cele responsabile de gestionarea, administrarea și valorificarea bunurilor asupra cărora au fost instituite măsuri asigurătorii, precum și a celor care fac obiectul confiscării speciale.

(2) În vederea transmiterii datelor și informațiilor solicitate potrivit prevederilor art. 3, în condiții de celeritate, la nivelul instituțiilor prevăzute la alin. (1) lit. a)—i) se desemnează persoane responsabile pentru comunicarea datelor și informațiilor solicitate de Birou.

(3) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, între Ministerul Justiției și instituțiile prevăzute la alin. (1) lit. a)—i) se încheie protocoale de cooperare prin care se stabilesc modalitățile concrete de cooperare și categoriile de date și informații ce pot fi transmise.

(4) Instituțiile prevăzute la alin. (1) pot detașa sau delega, la solicitarea Ministerului Justiției, personal care să asigure buna funcționare a Biroului și relația cu instituțiile de la care provine.

Art. 6. — (1) În cazul în care, pentru a obține anumite date și informații necesare îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), este necesară o autorizație specială, Biroul are obligația de a depune toate diligențele pentru obținerea respectivei autorizații, în condițiile legii.

(2) În cazul în care datele și informațiile solicitate sunt obținute de la un alt stat membru al Uniunii Europene sau o țară terță și sunt supuse principiului specialității, transmiterea acestora către oficiul ori autoritatea solicitantă se poate face numai după obținerea acordului statului membru al Uniunii Europene sau al țării terțe care le-a comunicat.

Art. 7. — (1) Biroul poate solicita date și informații unui oficiu de recuperare a creanțelor sau unei autorități cu atribuții similare din alte state membre ale Uniunii Europene, atunci când are indicii că oficiul sau autoritatea solicitată deține datele și informațiile respective.

(2) Solicitarea se face prin intermediul formularului prevăzut în anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006, aprobată prin Legea nr. 104/2007, cu modificările și completările ulterioare, și cuprinde indiciile deținute, furnizează explicații cu privire la scopul pentru care informațiile sunt solicitate, indică legătura dintre scop și persoana care face obiectul acestor date și informații.

Art. 8. — (1) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege, autoritățile și instituțiile publice pot solicita date și informații fie Biroului, fie altor oficii de recuperare a creanțelor sau autorități cu atribuții similare din alte state membre ale Uniunii Europene, prin intermediul Biroului.

(2) Solicitarea se face prin intermediul formularului prevăzut în anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006, aprobată prin Legea nr. 104/2007, cu modificările și completările ulterioare. Solicitarea va cuprinde în mod obligatoriu obiectul, motivul cererii, precum și informații detaliate

cu privire la bunurile vizate ori căutate și/sau persoanele fizice sau juridice despre care se presupune că sunt implicate.

(3) În situațiile în care obținerea datelor și informațiilor excedează cadrului facilitării urmăririi și identificării bunurilor, Biroul informează instituțiile sau autoritățile ce au solicitat aceste date cu privire la procedura de urmat potrivit reglementărilor din domeniul cooperării judiciare internaționale în materie penală.

Art. 9. — (1) Biroul poate refuza transmiterea datelor și informațiilor solicitate în situațiile prevăzute de art. 23⁴ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006, aprobată prin Legea nr. 104/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Biroul refuză transmiterea datelor și informațiilor solicitate dacă instituția sau autoritatea competentă a refuzat eliberarea autorizației prevăzute la art. 6 alin. (1) sau dacă nu s-a obținut acordul prevăzut la art. 6 alin. (2).

Art. 10. — (1) În scopul prevăzut la art. 1 alin. (2), Biroul prelucrează și transmite altor oficii de recuperare a creanțelor sau autorități cu atribuții similare din alte state membre ale Uniunii Europene date și informații referitoare la persoane fizice identificate sau identificabile.

(2) Datele cu caracter personal se prelucrează în conformitate cu principiile prevăzute de Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 682/2001 privind ratificarea Convenției pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, adoptată la Strasbourg la 28 ianuarie 1981, cu modificările ulterioare, precum și de alte reglementări legale incidente în domeniu.

(3) Persoanele vizate beneficiază de drepturile garantate de dispozițiile legale prevăzute la alin. (2).

(4) Biroul aplică măsurile tehnice și organizatorice adecvate pentru protejarea datelor cu caracter personal împotriva distrugerii accidentale sau ilegale, pierderii, modificării, dezvăluirii ori accesului neautorizat, în special dacă prelucrarea respectivă comportă transmitii de date în cadrul unei rețele, precum și împotriva oricărei forme de prelucrare ilegală.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Cătălin Marian Predoiu
Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
Președintele Oficiului Național de Prevenire
și Combatere a Spălării Banilor,
Adrian Cucu
Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,
Bogdan Mănoiu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 12 ianuarie 2011.
Nr. 32

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI TURISMULUI

ORDIN

pentru modificarea reglementării tehnice „Regulament privind atestarea auditorilor energetici pentru clădiri”, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.237/2010

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) și art. 20 din Legea nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor, cu modificările ulterioare, și ale art. 3 alin. (2) și (4), coroborate cu prevederile lit. A.i) din anexele nr. 2 și 3 la Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 5 pct. IV lit. e) din Hotărârea Guvernului nr. 1.631/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Turismului, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 14 alin. (3) din Normele metodologice privind performanța energetică a clădirilor, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și locuințelor, al ministrului economiei și finanțelor și al ministrului internelor și reformei administrative nr. 691/1.459/288/2007,

în temeiul prevederilor art. 13 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.631/2009, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării regionale și turismului emite prezentul ordin.

Art. I. — Reglementarea tehnică „Regulament privind atestarea auditorilor energetici pentru clădiri”, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului nr. 2.237/2010, publicat în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 683 din 8 octombrie 2010, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 18, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Comisiile de examinare pentru atestarea specialiștilor ca auditori energetici pentru clădiri, denumite în continuare *comisii de examinare*, se constituie fiecare din 5 membri, astfel:

a) un membru, specialist selectat din cadrul autorității competente;

b) 4 membri, specialiști selectați dintre propunerile formulate de către instituțiile de învățământ superior de profil arhitectură/construcții/instalații pentru construcții acreditate și de către asociațiile profesionale reprezentative ale inginerilor de instalații pentru construcții și ale auditorilor energetici pentru clădiri.

(2) Membrii fiecărei comisii de examinare, cu excepția reprezentanților autorității competente, sunt cadre didactice

p. Ministrul dezvoltării regionale și turismului,

Gheorghe Nastasia,

secretar de stat

București, 18 ianuarie 2011.

Nr. 61.

universitare — profesori/conferențieri —, atestați auditori energetici pentru clădiri grad profesional I, specialitățile construcții și instalații, cu activitate recunoscută în elaborarea reglementărilor tehnice și diseminarea informațiilor tehnice din domeniul performanței energetice a clădirilor.”

2. La articolul 27, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Comisia de examinare își desfășoară activitatea în prezența a minimum 3 membri, cu participarea obligatorie a președintelui/vicepreședintelui și a reprezentantului desemnat al autorității competente.”

3. La articolul 38, alineatul (2) se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN

privind numirea membrilor Comisiei de monitorizare

Potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 11 ianuarie 2011, prin care s-au numit membrii Comisiei de monitorizare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (26) și (27) și ale art. 8 alin. (1) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 3 alin. (2) din Normele privind activitatea entităților care organizează cursuri de pregătire profesională unitară a personalului din asigurări, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 6/2010,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Articol unic. — Doamna conf. univ. dr. Popa Daniela se numește în calitatea de președinte și doamnele Neagu Doina și Ruse Anabella se numesc în calitatea de membri ai Comisiei de monitorizare, prevăzută la art. 3 din Normele privind activitatea

entităților care organizează cursuri de pregătire profesională unitară a personalului din asigurări, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 6/2010.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,

Angela Toncescu

București, 14 ianuarie 2011.

Nr. 2.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

